

Arrest

nr. 325 161 van 16 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CROKART
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 januari 2025.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van Mr. N. JACQMIN, die loco Mr. H. CROKART verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart afkomstig te zijn uit Gaza, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 20 september 2024, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier en haar verklaringen blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 17 maart 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd (administratief dossier, map 6, landeninformatie, aanvraag derde landen en NPO, p. 5).

2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt niet dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard te zijn dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precarie situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoekende partij slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Ze betwist weliswaar in haar verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie en te stellen dat zij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoekende partij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van haar beschermingsverzoek.

Verzoekende partij maakt vooreerst niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. In het verzoekschrift haalt verzoekende

partij aan dat zij gedesoriënteerd is en lijdt aan een angststoornis. In het kader hiervan verwijst zij naar de uitspraak van de Franstalige rechtbank van eerste aanleg in Brussel op 27 augustus 2024 om haar verhoogde kwetsbaarheid aan te tonen. Zij legt echter geen medische documenten neer waaruit kan blijken dat zij effectief dermate gedesoriënteerd is of aan een angststoornis lijdt dat deze elementen een invloed hebben op haar zelfstandig functioneren. Uit niets blijkt bovendien dat zij op heden in behandeling is voor deze psychische problemen. Er wordt daarnaast niet ontkend dat de huidige situatie in Gaza gevolgen heeft voor de psychologische toestand van verzoekende partij, echter toont zij niet aan dat zij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zal verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Op basis van het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan waaruit moet worden besloten tot het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in haar hoofde in de zin van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie.

Er liggen in casu geen specifieke elementen voor waaruit in hoofde van verzoekende partij een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken die haar bij een terugkeer naar Griekenland zou blootstellen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5. Verzoekende partij is een veertig jarige man zonder bijzondere kwetsbaarheid. Uit het administratief dossier en haar verklaringen blijkt dat aan verzoekende partij in Griekenland op 17 maart 2023 de vluchtelingenstatus toegekend werd (administratief dossier, map 6, landeninformatie, aanvraag derde landen en NPO, p. 5). Zij brengt ook een kopie van haar Griekse verblijfsvergunning bij die nog geldig is tot en met 16 maart 2026 (administratief dossier, map 5, documenten, stuk 7). Dit stemt overeen met de algemene landeninformatie waaruit blijkt dat personen met de vluchtelingenstatus een verblijfsvergunning ontvangen die geldig is voor drie jaar (AIDA, "Country Report Greece. Update 2023", juni 2024, p. 243). Waar zij bovendien in het verzoekschrift ingaat op de obstakels en problemen die zich voordoen bij het verlengen van Griekse verblijfsvergunningen, dient erop gewezen te worden dat zij niet dienstig naar deze informatie hieromtrent kan verwijzen aangezien haar ADET nog geldig is tot en met 16 maart 2026 en zij aldus bij terugkeer naar Griekenland nog over een geldige ADET zal beschikken. Het verstrijken van de geldigheid van deze verblijfstitel blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partij niet aangetoond. Het loutere feit dat zij op heden niet meer over deze verblijfsvergunning beschikt omdat zij deze vernietigd heeft, doet aan bovenstaande geen afbreuk. Er wordt namelijk nergens aangetoond dat zij in de onmogelijkheid zou verkeren om bij een terugkeer naar Griekenland een duplicaat aan te vragen.

6. Het komt aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoekende partij dat zij steeds de intentie had om naar België te komen en dat zij aldus niet in Griekenland wilde blijven (NPO, p. 8). Uit haar verklaringen blijkt bovendien dat zij slechts beperkte stappen ondernomen heeft om een leven uit te bouwen in Griekenland. Zij stelt zowel in Thessaloniki als in Kreta en Athene naar werk gezocht te hebben, maar niets gevonden te hebben. Zij slaagde er enkel in om enkele dagen in de olijvenpluk te werken (NPO, p. 8). Wanneer haar gevraagd wordt welke stappen zij ondernomen heeft om werk te zoeken, verklaart zij dat zij rondgevraagd heeft bij andere jongeren. Er zouden volgens haar geen arbeidsbureaus zijn in Athene, maar zij heeft hiernaar niet geïnformeerd. Zij zou daarnaast ook geprobeerd hebben om met haar neef te werken die schilder is, maar dit ging niet omdat zij geen ervaring had (NPO, p. 9). In het verzoekschrift stelt verzoekende partij dat zij organisaties gecontacteerd heeft die haar konden helpen bij de zoektocht naar werk en huisvesting zoals Helios, maar dit kan niet blijken uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Daar stelt zij namelijk dat er geen organisaties zijn in Griekenland die haar konden helpen met haar zoektocht naar werk en dat zij ook hiernaar niet geïnformeerd heeft (NPO, p. 8-10). Daarnaast blijkt ook uit haar verklaringen dat zij geen moeite gedaan heeft om de Griekse taal te leren omdat zij na de incidenten in het kamp besloot om klacht in te dienen en weg te gaan (NPO, p. 8). Verder blijkt dat verzoekende partij erin slaagde om in Griekenland een dak boven haar hoofd te hebben. Zij huurde een bed in een huis met anderen voor 120 euro of verbleef bij haar paternale neef (NPO, p. 7). Verder zou verzoekende partij volgens haar verklaringen ook naar de gemeente gegaan zijn om financiële steun te verkrijgen. Zij diende echter enkele documenten voor te leggen waarover zij op dat moment niet beschikt zou hebben, vond dit teveel gedoe om te regelen dus ging er niet mee voort omdat zij het niet de moeite vond (NPO, p. 9). Uit bovenstaande kan niet afgeleid worden dat verzoekende partij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoont. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Waar verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud en in het verzoekschrift aanhaalt dat de voornaamste reden dat zij uit Griekenland vertrok, de problemen zijn die zij met de politie ondervond, dient opgemerkt te worden dat zij enkel spreekt over problemen met de politie toen zij nog niet erkend was als vluchteling (NPO, p. 10). Hoewel dit ten eerste betreurenswaardig is, is dit niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Hetzelfde geldt voor de levensomstandigheden in het kamp in Samos. Deze feiten situeren zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context, namelijk alvorens haar internationale bescherming werd verleend en zij zich aldus nog als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland bevond. Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij met behulp van Human Rights Watch erin geslaagd is om een rechtszaak te starten tegen de Griekse politie omwille van de gewelddaden die zij gepleegd hebben tegenover haar. Tijdens het persoonlijk onderhoud stelt verzoekende partij dat deze zaak bij de procureur ligt en op heden dus onderzocht wordt (NPO, p. 7-8). Waar zij aldus zonder enige objectieve onderbouwing in het verzoekschrift stelt dat de politie in Griekenland niet vervolgd wordt en dat er sprake is van straffeloosheid, kan zij niet gevolgd worden. Zij toont namelijk niet concreet aan dat de Griekse officiële instanties of rechtscolleges hun verplichtingen niet nakomen of haar niet de passende bescherming bieden.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoekende partij in gebreke blijft.

Verzoekende partij toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat haar situatie door onzekerheid of een verslechtering van haar levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Ze toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

De verzoekende partij kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in haar hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat zij, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Zij maakt niet in concreto aannemelijk dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat zij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat de verzoekende partij verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Verzoekende partij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoekende partij in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat de verzoekende partij aantoont dat zij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking

overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 6 maart 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1492 legt de eed af en tolkt Arabisch

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen, maar vraagt vooreerst te antwoorden op volgende vragen: in welke mate hebben de documenten bij haar 1ste AN concreet te maken met VzP zelf, quid het ontbreken van de handtekening en het RIZIV-nummer als psycholoog op het attest gevoegd bij de 2de AN.

VzP stelt dat het inderdaad 10 algemene rapporten betreft inzake Palestijnse verzoekers uit Gaza maar dit betreft mutatis mutandis evenzeer VzP. Het gaat om verslagen van artsen en sociaal assistenten over asielzoekers uit Gaza. Deze rapporten kwamen aan bod bij een uitspraak van het Hof van Beroep van Brussel, d.d. 7 okt. '24, waarbij de Palestijnse asielzoekers omschreven worden als een specifieke kwetsbare groep. Wat betreft de ontbrekende handtekening en het nr. verwijst ze naar de stempel op het attest, dit is het enige waarover zij beschikt. Ze pleit uitgebreid ten gronde over de nieuwe elementen en documenten die haar kwetsbaarheid bewijzen waardoor zij het risico loopt op verregaande deprivatie bij terugkeer naar Griekenland. Het psychologisch attest gaat over haar lijden onder de situatie in Gaza en haar vrees voor terugkeer naar Griekenland. Ze bespreekt verder de elementen die niet betwist worden door de CGVS: (1) haar chaotische migratietraject waarbij ze slachtoffer werd van geweld door de autoriteiten in Gaza, evenzeer van de non-response op haar klacht in Griekenland dienaangaande, (2) bij aankomst in België duurde het 7 maand vooraleer ze opvang kreeg en zij op straat diende te overleven, (3) terwijl ze op straat diende te overleven werd ze geconfronteerd met de angst over de situatie van haar echtgenote en kinderen in Gaza. Al deze elementen duiden op haar specifieke kwetsbaarheid. Haar 1ste AN met de 10 rapporten bevestigen zodoende de verslechtering van haar situatie o.w.v. Gaza en de situatie in België, waarbij ze slachtoffer genoemd moet worden en het arrest van het Hof van Beroep van Brussel erkent en bevestigt aldus deze specifieke groep waarbij een specifieke opvang is vereist. Ze wijst verder op A319746 van de Raad van 9 jan. '25 in haar 2de AN waarbij de 10 rapporten door de Raad als betrouwbaar en specifieke bronnen worden aanzien om de kwetsbaarheid aan te tonen, waardoor haar kwetsbaarheid vaststaat. In Griekenland is er geen enkele vorm van financiële steun, ze had er niemand en de familie in Gaza kan haar evenmin helpen. Tevens wijst ze op 2 recente arresten (van 9 jan. '25 en 16 jan. '25 gevoegd bij haar 2de AN, interessant want deze gaan om vergelijkbare feiten van enkele asielzoekers in Griekenland, waarbij de Raad de onontvankelijkheidsbeslissing vernietigd heeft en het CGVS verplicht de situatie op basis van de toestand in Gaza te analyseren. De Raad bevestigt daarbij dat hoe meer de asielzoeker zich in een problematische situatie bevindt, -ondersteund door objectieve bronnen cf. de 10 rapporten- hoe minder van de asielzoeker mag en kan verwacht worden een individueel bewijs bij te brengen. Uit het arrest van de Raad van 16 jan. '25 blijkt dat de Raad de asielzoeker erkent op basis van het gehoor bij het CGVS en ter terechtzitting, zonder medisch attest noch psychologische elementen. VzP beëindigt haar relaas met de mededeling dat ze niet bezig is met het al dan niet ondertekende zijn van een attest, ze is bezig met haar gezin.”

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie en verwijzing naar de door haar aangebrachte 2 aanvullende nota's, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 23 december 2024.

5.1. In voormelde beschikking erkent de Raad dat blijkens de beschikbare landeninformatie er in Griekenland sprake is van een preciaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor

statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, onder meer omwille van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Er kan echter niet worden afgeleid dat de situatie van personen die er internationale bescherming hebben gekregen dermate ernstig is dat zij bij een terugkeer naar dat land a priori een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een individuele beoordeling van hun situatie niet meer nodig is. De Raad leest in het AIDA-rapport geen situatie van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, waarbij deze “tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91). Aldus zijn de omstandigheden in Griekenland niet zo dat statushouders structureel op grote schaal en voor langere periodes het reële risico lopen dat zij daadwerkelijk niet kunnen voorzien in hun basisbehoeften zoals wonen, onderdak en eten en dat zij daarom een reëel risico lopen op een schending van artikel 4 van het Handvest en artikel 3 van het EVRM.

De loutere stelling ter terechtzitting dat ze in Griekenland onvoldoende bescherming kreeg, laat niet toe anders te oordelen met betrekking tot de situatie van personen die internationale bescherming in Griekenland genieten, dan hetgeen uiteengezet is in de beschikking, met name dat niet blijkt dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders dermate ernstig is dat zij bij een terugkeer naar dat land a priori een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling van hun situatie niet meer nodig is.

Het is dus noodzakelijk om het verzoek te beoordelen op basis van verzoekers individuele omstandigheden. In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89). De individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekers in Griekenland zijn dus van wezenlijk belang bij de beoordeling van de beschermingsverzoek, waarbij het aan hen toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en dat de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomen in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

5.2. De verzoekende partij werd op 17 maart 2023 erkend als vluchteling in Griekenland en heeft een Griekse verblijfsvergunning die geldig is tot en met 16 maart 2026, zoals in de beschikking reeds aangegeven. Er kan dus worden aangenomen dat ze nog steeds over haar fysieke Griekse verblijfsvergunning beschikt. Indien ze hier toch niet zou over beschikken, is haar Griekse verblijfsvergunning geldig tot en met 16 maart 2026. Ze toont niet aan dat ze bij een terugkeer naar Griekenland geen duplicaat van haar verblijfsvergunning zou kunnen aanvragen bij de Griekse autoriteiten.

5.3. Waar verzoekende partij ter terechtzitting en in de aanvullende nota's, met verwijzing naar rechtspraak van de Raad en een arrest van het Hof van Beroep van 7 oktober 2024, omstandig wijst op haar specifieke kwetsbaarheid gezien haar herkomst uit Gaza en het feit dat zij er nog familie heeft wonen, wijst de Raad erop dat in de beschikking hiermee reeds rekening werd gehouden.

In de beschikking wordt in dit verband (in punt 4), opgemerkt: *“Er wordt daarnaast niet ontkend dat de huidige situatie in Gaza gevolgen heeft voor de psychologische toestand van verzoekende partij, echter toont zij niet aan dat zij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zal verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Op basis van het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekende partij worden vastgesteld. Aldus brengt verzoekende partij wat betreft haar persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan waaruit moet worden besloten tot het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in haar hoofde in de zin van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie.”*

Het ter zitting en in de aanvullende nota's van 6 januari 2025 en 5 maart 2025 uitgebreid benadrukken van het feit Palestijn te zijn en de huidige (oorlogs)situatie in Gaza, is niet van aard anders te oordelen.

Verzoekende partij toont niet aan dat, ofschoon de huidige situatie in Gaza waar mogelijks nog familie, vrienden en kennissen van haar (in erbarmelijke omstandigheden) heden verblijven, gevolgen heeft voor haar psychisch welzijn, zij hierdoor dermate beïnvloed wordt dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden verbonden aan haar status toegekend in Griekenland of die belangrijke gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Dit blijkt nergens concreet uit en wordt niet concreet en op overtuigende wijze aangetoond.

Per aanvullende nota brengt de verzoekende partij een “*Attestation de présence*” van een Belgisch psycholoog d.d. 4 maart 2025 bij. Zoals ter terechtzitting reeds expliciet werd opgemerkt, ontbreekt op voormeld psychologisch attest de handtekening en het RIZIV-nummer van de psycholoog, een vaststelling waarvoor verzoekende partij geen afdoende uitleg weet te geven. Bij gebreke aan een handtekening en een RIZIV-nummer van de klinische psycholoog kan niet met zekerheid gesteld worden dat het document effectief uitgaat van voormelde psycholoog. Het gegeven dat de naam van de klinische psycholoog vermeld is en het document een stempel bevat, doet hieraan geen afbreuk. Bijgevolg kan geen bewijswaarde aan het document toegekend worden. Daarenboven betreft het een summier opgesteld attest dat zeer algemeen aangeeft dat verzoekende partij tweemaal in februari van dit jaar op consultatie is geweest bij de psycholoog omwille van psychische problemen ingevolge haar migratieparcours, en in het bijzonder het geweld ondergaan in Griekenland, de levensomstandigheden van in het land van herkomst verblijvende familieleden en omwille van verzoekende partij haar precaire levensomstandigheden in België. Meer uitleg en informatie bevat het attest evenwel niet, zoals o.a. over welke psychologische problemen het gaat. In de hierboven geciteerde beschikking wordt gesteld dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij omwille van haar gezondheidstoestand over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland. Noch uit de bijgebrachte documenten noch uit haar verklaringen kan worden afgeleid dat haar psychische aandoeningen belangrijke negatieve gevolgen voor haar zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengen. Evenmin blijkt dat de verzoekende partij omwille van haar gezondheidstoestand zeer moeilijk of niet in Griekenland zal kunnen werken of beroep zal kunnen doen op sociale bijstand. Ook blijkt niet dat de gezondheidstoestand van de verzoekende partij de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e).

In de mate verdere psycho-medische opvolging noodzakelijk is, toont de verzoekende partij niet aan dat zij in Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische en/of psychologische ondersteuning. Zo is haar verblijfsvergunning nog geldig. Voorts blijkt uit niets en de verzoekende partij toont niet aan dat zij, om redenen voorzien in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in Griekenland geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg.

In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg en sociale bescherming, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt immers voor de Griekse onderdanen. Bovendien hebben personen die internationale bescherming genieten, recht op een ziektekostenverzekering onder de voorwaarden die de wet aan Griekse burgers stelt. Het komt de verzoekende partij toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat zij haar rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en zij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. De verzoekende partij slaagt hier echter niet in. De verzoekende partij toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat zij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zal hebben tot of zal kunnen genieten van de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg.

Wat betreft de bij aanvullende nota aangebrachte algemene rapporten, verslagen die betrekking hebben op Palestijnse verzoekers uit Gaza waarvan verzoekende partij ter terechtzitting aangeeft dat deze aan bod kwamen bij de door haar eveneens neergelegde uitspraak van het Hof van Beroep van Brussel van 7 oktober 2024, volstaat het erop te wijzen dat het arrest van het Hof van Beroep en de talrijke rapporten geen betrekking hebben op de concrete, individuele persoon en persoonlijke situatie van verzoekende partij en de internationale bescherming die zij reeds geniet in Griekenland, zoals deze hier concreet, op basis van alle voorliggende gegevens in het dossier, wordt beoordeeld in de beschikking en huidig arrest, zoals o.a. ook wat haar voorgehouden kwetsbaarheid betreft. Het gaat om informatie van algemene aard waarin verzoekende partij zelf persoonlijk niet wordt vermeld, zo erkent en bevestigt zijzelf in haar aanvullende nota alsook opnieuw ter zitting. Dergelijke algemene verslagen die geen betrekking hebben op de persoon van verzoekende partij en haar situatie als statushouder in Griekenland, is geenszins van aard aan die concrete vaststellingen en beoordeling afbreuk te doen. Daarenboven heeft het arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 7 oktober 2024 louter betrekking op de behandelingstermijn van de verzoeken om internationale bescherming van Palestijnse verzoekers uit Gaza, en niet op de beoordeling van de elementen inzake een “*bijzondere kwetsbaarheid*” die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij “*vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie*”.

Bijgevolg liggen er geen overtuigende elementen voor waaruit zou blijken dat de verzoekende partij omwille van haar gezondheidstoestand over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die het haar dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig haar rechten uit te oefenen, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, zodat er een ernstig risico is dat zij bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.4. Door voorts op zitting louter te ontkennen dat zij geen ernstige pogingen zou hebben gedaan om zich te integreren in Griekenland, waarbij zij aangeeft dat er in Griekenland geen enkele vorm van financiële steun is en op algemene wijze stelt dat zij niet voldoende bescherming kreeg, slaagt de verzoekende partij er geenszins in afbreuk te doen aan de grond in de beschikking, in punt 4 waarbij wordt vastgesteld en geoordeeld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij ernstige pogingen heeft ondernomen om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden of dat zij bij terugkeer er in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

In dit verband wordt herhaald en benadrukt dat in de beschikking wordt uiteengezet dat:

- het komt aan de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren, maar zulke inspanningen mogen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen; uit haar verklaringen blijkt dat zij steeds de intentie had om naar België te komen en zij dus niet in Griekenland wilde blijven en dat zij slechts beperkte stappen heeft ondernomen om een leven uit te bouwen in Griekenland; haar inspanningen om werk te zoeken in Griekenland waren beperkt en haar uitleg in het verzoekschrift hierover stemt niet overeen met haar verklaringen eerder afgelegd tijdens haar gehoren, uit haar verklaringen blijkt dat verzoekende partij erin slaagde om in Griekenland steeds een dak boven haar hoofd te hebben en ze deed geen moeite om de Griekse taal te leren; uit de elementen die voorliggen kan niet afgeleid worden dat verzoekende partij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden en het komt bovendien in dit verband haar zelf persoonlijk toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland bieden hiertoe te benutten hetgeen ze evenwel niet aantoont daar ze niet aantoont deze afdoende te hebben benut, laat staan te hebben uitgeput;
- wat betreft het feit dat voor verzoekende partij de voornaamste reden waarom zij uit Griekenland vertrok, de problemen zijn die zij met de politie ondervond, het blijkt uit haar verklaringen gaat om problemen met de Griekse politie toen zij nog niet erkend was als vluchteling, en hoewel dit ten eerste betreurenswaardig is, dit niet zonder meer representatief is voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie nadien als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland, een status die haar overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden aan die status biedt; uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt bovendien dat zij met behulp van Human Rights Watch erin geslaagd is om een rechtszaak te starten tegen de Griekse politie omwille van de gewelddaden die zij gepleegd hebben tegenover haar, dat deze zaak bij de procureur ligt en op heden dus onderzocht wordt, waardoor verzoekende partij haar niet onderbouwde algemene uitleg in het verzoekschrift dat de politie in Griekenland niet vervolgd wordt en dat er sprake is van straffeloosheid, niet kan gevolgd worden, aangezien verzoekende partij niet concreet aantoont dat de Griekse officiële instanties of rechtscolleges hun verplichtingen niet nakomen of haar niet de passende bescherming bieden;
- wat de levensomstandigheden in het vluchtelingenkamp in Samos betreft, deze feiten situeren zich op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context, namelijk alvorens aan verzoekende partij internationale bescherming werd verleend en zij zich aldus nog als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland bevond, waardoor het *in casu*, hoe betreurenswaardig ook, niet representatief is bij de beoordeling van haar situatie (nadien) als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland;

In haar zeer uitgebreid en algemeen betoog ter zitting gaat verzoekende partij niet (in het minst) concreet in op, maar daarentegen geheel voorbij aan voormelde bevindingen in de beschikking van 23 december 2024. Ze laat deze inhoudelijk ongemoeid en onbesproken.

Wat betreft verzoekende partij haar argument ter zitting waarbij zij wijst op haar chaotische migratietraject waarbij ze slachtoffer werd van geweld door de autoriteiten, en de “non-response” op haar klacht in Griekenland dienaangaande, verwijst de Raad naar hogervermelde, eerder in dit verband gedane concrete vaststellingen op grond waarvan wordt besloten dat uit niets blijkt en verzoekende partij niet aantoont dat de Griekse autoriteiten haar niet de nodige en passende bescherming bieden. Verzoekende partij laat die betreffende vaststellingen ter zitting geheel ongemoeid en onbesproken, en doet hier dan ook geen afbreuk aan.

Wat betreft verzoekende partij haar algemene opmerking ter zitting dat er geen enkele vorm van financiële steun is in Griekenland en zij er niemand had en haar familie in Gaza haar evenmin kan helpen, herneemt de Raad de grond in de beschikking waarbij wordt opgemerkt: *“Verder zou verzoekende partij volgens haar verklaringen ook naar de gemeente gegaan zijn om financiële steun te verkrijgen. Zij diende echter enkele documenten voor te leggen waarover zij op dat moment niet beschikt zou hebben, vond dit teveel gedoe om te regelen dus ging er niet mee voort omdat zij het niet de moeite vond (NPO, p. 9). Uit bovenstaande kan niet afgeleid worden dat verzoekende partij buiten haar eigen wil om in de onmogelijkheid was om haar rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband haar toe om de middelen die het recht en haar status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen zij evenwel niet aantoonde. Zij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.”*

De bij aanvullende nota voorgelegde schriftelijke getuigenis van verzoekende partij, waarin zij aangeeft zich onveilig te voelen in Griekenland en zij stelt dat zelfs als erkend vluchteling men er geen documenten krijgt om er te werken of huisvesting te vinden, gaat niet in op maar volledig voorbij aan hetgeen eerder in de beschikking, en ervoor de bestreden beslissing, concreet met betrekking tot haar persoonlijke situatie als statushouder in Griekenland wordt vastgesteld, zoals o.a. het feit dat verzoekende partij er blijkens haar verklaringen wel onderdak had en zij slechts zeer beperkt stappen heeft ondernomen om er werk te vinden, terwijl van een begunstigde van internationale bescherming net wordt verwacht om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar men internationale bescherming heeft bekomen.

Waar verzoekende partij in haar getuigenis aanvoert dat zelfs als erkend vluchteling men in Griekenland geen documenten krijgt om er te werken of huisvesting te vinden, klemmt dit niet alleen met de objectieve landeninformatie vervat in het dossier inzake de situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, maar bovendien en dit in het bijzonder ook met de praktijk zoals die blijkt uit verzoekende partij haar eigen situatie op basis van haar verklaringen en de door haar neergelegde documenten. Verzoekende partij legt in het kader van huidig beschermingsverzoek namelijk een stapel Griekse documenten neer, waarvan zij stelt dat er een AMKA (sociale zekerheidsnummer) en AFM (een fiscaal registratienummer) tussen zitten, maar dat zij voor de rest eigenlijk niet weet welke documenten dit zijn. Uit haar eerdere verklaringen blijkt niet dat zij enige moeite of problemen kende met het verkrijgen van die Griekse documenten. Haar onwetendheid om welke documenten het juist gaat, getuigt niet alleen van een gebrek aan interesse hierin, doch is wederom een indicatie dat zij niet alle te verwachten inspanningen heeft gedaan in Griekenland om zich er over haar rechten en voordelen terdege te informeren, laat staan deze ten volle te trachten te benutten en uit te putten. Uit verzoekende partij haar verklaringen blijkt ook dat zij in België haar originele ADET en Grieks vluchtelingenpaspoort bewust heeft vernietigd om niet naar Griekenland teruggestuurd te worden. Het gegeven dat verzoekende partij haar Griekse documenten eigenhandig heeft vernietigd, is een indicatie dat zij weinig of geen waarde aan die stukken hecht en het getuigt van weinig appreciatie/dankbaarheid ten aanzien van de lidstaat van de Europese Unie, *in casu* Griekenland, die haar die internationale bescherming toekende -nota bene diezelfde bescherming die zij in België opnieuw verzoekt.

Wat betreft de verwijzing ter terechtzitting, en in de aanvullende nota's, naar de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 319 746 van 9 januari 2025 en nr. 320 159 van 16 januari 2025, merkt de Raad op dat de verwijzing naar die rechtspraak ter zake niet dienstig is bij gebrek aan precedenten-werking. Rechterlijke beslissingen hebben in de continentale rechtstraditie geen precedentenwerking. Daarenboven dient elk verzoek om internationale bescherming individueel te worden onderzocht, rekening houdend met de elementen eigen aan het concrete geval, zoals hier gebeurt.

5.5. Hoe erg en betreurenswaardig de situatie in Gaza momenteel ook is, is de verwijzing naar de oorlog in Gaza en de bijgebrachte foto's *in casu* niet dienstig of nuttig, aangezien aan de verzoekende partij internationale bescherming werd toegekend in Griekenland. Van een terugkeer naar Gaza is voor verzoekende partij geen sprake.

5.6. In zoverre verzoekende partij haar argumentatie ter zitting en in haar aanvullende nota's betrekking heeft op haar situatie in België, en in het bijzonder wat haar opvang of het gebrek aan (een) opvang(plaats) in België betreft, wijst de Raad erop dat hij hiervoor niet bevoegd is.

De Raad is ter zake slechts bevoegd verzoekende partij haar verklaarde nood aan internationale bescherming te beoordelen, waarbij gelet op de internationale beschermingsstatus die zij in Griekenland geniet haar situatie in en bij terugkeer naar Griekenland wordt onderzocht en beoordeeld, maar hij is niet bevoegd om te oordelen en zich uit te spreken over de (opvang)situatie in België. Alle argumentatie betreffende opvang dan wel het gebrek aan in België is hier om die reden niet nuttig of dienstig.

6. Bijgevolg wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen grond. Verzoekende partij brengt aldus geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizendvijfentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
---------------	-----------------

M. HEIRBAUT,	toegevoegd griffier
--------------	---------------------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. HEIRBAUT

M. RYCKASEYS